

ля може да са положи въ дѣйствиѣ безъ одобреніето на патріаршіята.

И наистинна, трѣба ли да стои Българскый народъ безъ черковно устройство само и само защото патріарха не ще да му припознае правото да си иматъ своя черкова? По кои законы ще бжде сторена тая правда: по черковнытъ ли, или по гражданскытъ?

Ето съдържаніето на тескерето за избираніе на екзарха.

„До господа членовѣтъ на приврѣмennyй Българскы съвѣтъ, който прѣди врѣме е съставенъ съ царско ираде!

Поднесеното тѣзи дни на В. Порта прошеніе, за да се позволи избираніето на екзарха, ся прѣгледа. Отъ само себе си ся разбира, че вече трѣба да ся тури въ дѣйствиѣ издаденый прѣди нѣколко врѣме высокославенъ императорскы ферманъ, както и уставътъ, който ся разглежда сега на В. Порта, ще ся поднесе на одобреніето и потвържденіето на Н. В. Султана.

Но съдържаніето на высокый ферманъ и по рѣшеніето, което ся дава на пловдивската работа съ мнѣніето на В. Порта, църквата, която е въ рѣцѣтъ на българетъ и къщята, които ся намиратъ въ махалата на тая черква, като ѝ ся оставятъ споредъ фермана, тый ще завьсятъ отъ поповѣтъ на речената черкова съ тая само разлика, че понеже мѣстото остава подъ управленіето на плов-